

Med penzionisti

«No, vidite,» pravi v Zvezdi na klopi umirovljeni poštni uradnik, «vidite, komaj so minili sokoletski dnevi, pa je že tak propel po Selenburgovi ulici, da si v nevarnosti, da se prehladiš. To je bila zmešnjava, kakor na taboru v Vižmarjih njega dni...»

«Kaj tabor,» ga zavrne sodni oficijal v pokoji, «kaj ta tabor! Takrat, takrat, ko smo se pred lantovčim dremlj, ko so cesar prišli, ali vi...?»

«Za božjo voljo, nikar ne rabite plurala,» zakriči učitelj in se skrbno ozre naokrog, «pri vaši pokojnici vam je prav treba, da vas kdo sliši.»

«Da, da,» pravi sodni upokojenec, «paragraf o zaščiti države ima povsod ušesa, vse vidi, z vsake hiše, tudi zasebne, ti moli trnek pod nos; ni ga poštenjaka, ki bi se ne vjel nanj.»

«Oh, kam smo prišli!» vzdihne učitelj. «V Zvezdi smo se njega dni tako lepo pomenili, čez draginjo in penzijo zabavljali... dandanes pa... oh, ta svoboda nas bo ubila! Pa da ne pozabim. Ali ste bili zadnjič v Šentkavžu pri cesarski maši, gospod oficijal?»

«Moj Bog, cesarski pravite, v vaši družbi je pa človek res neprestano v nevarnosti! Cesarska maša, ljubček moj, je bila njega dni, ko so prezident prišli v zlatem fraku, pa porte do kolena, oh, to so bili časi. Meni je za ta dan ponavadi vsak cilindar posodil. Kakšna parada! Pa si videl profesorja Švabca s prstanom na rokavicah, ki so mu ga ranjki cesar dali za sub avspicije. Pa Martin z magistrata z Radec-

kijevo medaljo, kje jo danes še vidite? Pa naš šef s sodnije, kako jim je obraz žarell — Veste, parade so bile pa njega dni mnogo lepše. Vsaj pri nas na sodniji smo se za cesarsko mašo teden dni pripravljali. In dandanes? Ali ste videli že kak zlat frak? Pojdite, pojdite! Ubogo ljudstvo, uboga domovina, samo to pravimo!»

«Res je,» pravi poštni penzionist. «zlatega fraka in zlatega denarja ni več, zato smo pa Pašiča videli. Take oči je imel, ko je stopil iz Šentkavža, — kakor mlad konj. Meni je bilo kar malo nerodno. Dobro je bilo, da sem bil tako daleč proč. Ravno prav se mi je zdelo, da se je postavila predme gruča mladih zlat, ki so se drle: Kateri je Pucelj? Jaz bi rada videla Pucelja! Prosim vas, za božjo voljo, pokazite mi Pucelja! Pa se oglasi nekdo: Tisti je, gospodična, ki je najbolj fest fant, tisti močni in zastavni, zdajle se ravno Hribarju priklanja... Jaz sem bil kar malo zmešan, gospodje.»

«Oh, vi, pa vi,» pravi užaljen sodni penzionist, «kako navdušeno govorite, stavim, da ne znate več cesarske pesmi, mi, kar nas je s sodnije, jo znamo pa še vsi. Kako vas je pokvarila ta protipostavna svoboda! Taka da je bila cesarska maša! Pašič je bil v Šentkavžu, Pašič, ki še naše vere ni! Pojdite, pojdite! Pa da škof puste kaj takega! Naj molijo zanj, če že mora biti. Nikdar in nikoli ne! Pa Pašič! Pa tisti od tam doli... oh general Lavdon, tebe bi bilo treba...! Pa ti Bošnjaki, ki so jih še turška vera drži, pa Montenegrinariji, ki ovce krađejo in menda

že kuhanega mesa ne jedo, pa Makadonci, ki so pred nesrečno vojno Grubarjev kanal snajili... pojdite, pojdite, lepo vas prosim!»

Učitelj ga prekine: «Menimo se raje o čem drugem. Ura teče in človeku je še marsikaj na srcu. Saj ti sapa zastaja, ko govoriš o državnih stvareh in kdo bo gledal venomer okrog sebe in pazil, kdo te posluša. Sem bral zadnjič v «Slovencu», da se je v Tivoliju sam razbojnik usmili državnega uradnika, ga ni oropal in mu celo dal nekaj podpore. Da, da, tudi med razbojniki najdeš včasih plemenito srce. Pri jezuitih sem slišal zadnjič pridigo o roparski poštenosti in globoki, res da nekoliko skriti — veri. Je napadel njega dni ropar bogataša: «Denar ali življenje» (kakor je pri njih narodni pregovor) in strahopetni bogataš mu da vseh dvajset srebrnikov, ki jih je imel. Razbojnik mu pusti nezdravo življenje, si vtakne v žep zdravo valuto in jo popiha. Kar zapazi bogataš, da mu je ostal v žepu še en goldinar, urno pokliče roparja nazaj in mu pomoli denar, češ: «Dragi gospod, v poprejšnji vzhlenosti sem pozabil še na ta-le goldinar, izvolite, prosim, in oprostite mi to pot!» In vidite, tolika poštenost v smrti nevarnosti je ganila zakrknjenega razbojnika, da je vrnil bogatašu ves denar in sklenil pošteno živeti. Mine leto in dan in roparju se je zazdelo bogaboječe življenje predolgočasno, poklical si je primerne družine in nekega dne srečajo v gozdu pod Višnjo goro sejmarija, ki se je vračal iz Ljubljane. Ropar se ga loti in ga davi za debeli vrat: «Smrt ali življenje daj!» Do-

brodusni sejmarija ugovarja: «Saj mi še izbirati ne pustite!» — Saljiva nepokorščina in pomanjkanje strahu, ki je predpisan in običajen v takih okoliščinah, sta ujezila naše razbojnika in — ubili so ga. Pa niti belica niso našli pri njem — samo eno zanikarno ljubljansko klobaso. Razdele si jo in začno jesti. Niso še končali, kar pomigne prest božji našemu bogaboječemu roparju, ki zavpije na ves glas: «Stojte, fantje, saj smo kristjani, nikar greha, — danes je petek!» In vsi so pometali proč ostanke dotične ljubljanske klobase. — Vidite, je rekel jezuit, nikdar ni sree tako zakrknjeno, da bi v njem ne telo še nekoliko vere.»

Učitelj je končal, sodni oficijal pa je pripomnil: «Ali pa je bila ta ljubljanska klobasa tako presneto neužitna... Poštni gospod je zasakal pogovor na svoje: «Oh, ta preprih po ljubljanskih ulicah, ob zletu pa taka gneča! Pred pošto sem stal tiste dni in gledal ljudi: sami tuje! Včasih si pa sedel v «Slo-nu» pri oknu in si spoznal vsakega mimoidočega, da, še vedel si, kam gre, koliko je dolžan, zakaj se toži in kje je zaroko odpovedal. Dandanes pa greš od magistrata do kolodvora, prej si vedno klobuk v roki držal, dandanes pa sami tuji, večinoma sumljivi in sleparski obrazi. Da, ravno pri kolodvoru je v zletnih dneh prodajal Ribničan konjičke, lončeno robo, priljubljen narodni umotvor, ki odzadaj piska. Dva dinarja — ti mali, se je drl. Neka gospodična bi pa zelo rada imela velikega in vpraša Ribničana po ceni. «Pet dinarjev,» je zapele kakor iz gramofona. «Za božjo voljo, pet dinarjev!» —

«Veste,» pravi Ribničan, «ti mali so po dva dinarja, pa kaj bodo ti mali, ta-kega vi gotovo ne boste kupili, ti mali po dva dinarja, kaj bo to, ti mali so samo za otroke...!»

Kar se pripodi mimo naše mirne klopi podjeten zastopnik pokvarjene mladine, kakršne se v Zvezdi tudi ne manjka. «Goljufivi slepari!» se zadrž nad njim ogorčeni sodni penzionist, «le čakaj, justica ima sicer zavezane oči — toda ne spi! [Kdo bi mogel kaj takega trditi — če ji ne vidiš v očih!] Ta poniglavci mi je ponujal v soboto lepake, ki so vabili na jahaško pro-dukcijsko kubanskih kozakov: 15 tisoč kron dobi tisti, ki bo delal take vaje, kakor jih bodo kazali vratolomni kazaki na domačih konjih. «15 tisoč kron in na naših konjih, to ni šala,» si mislim in grem pogledat. Jahačo sem, jahačo tja. Prvi se drži konja samo z eno roko, drugi samo z eno nogo, tretji pa sploh ne upošteva konja, se ga pravi nič ne dotika — ker že leži na domačih tleh. «Tako pa tudi jaz s konja pobrem robec, najprej s konja in potem po robec...» si mislim in čakam, kaj še vse pride. Pridirja ti mimo domače kljuse, ki so ga kazaki v štirinajstih dnevih tako podivjali in zbežali, da je brezobzirno in neusmiljeno dregnilo s kopitom po glavi in rebrih kazaskih. «Zvesta žival očividno čuti in pomiluje svojega bivšega jezdeca,» se oglasi nekdo izmed gledalcev. Kazaka so odnesli v bolnico, jaz pa sem še dolgo čakal, kdaj se bo javila kaka kranjska butica, da bi za 15 tisoč kron poskusila to vajo. Vidite, tako so nas Rusi potegnili...»

Vrvi

Vrvi

Vrvi - vrvarske izdelke sploh - motvoz, platno, lan in konopljo
priporoča
ANTON ŠINKOVEC & KRANJ-GROSUPLJE
razstavlja v paviljonu L 514.

Vrvi

Vrvi

Avtomobili

FIAT

Avtomobili

Zastopstvo in zaloga avtomobilov, motorjev in pnevmatik
O. Žužek, Liubliana, Sodna ul. 11
Telefon interurban šte. 461
Paviljon F šte. 151

Najfinejši

konjak-
medicinal

In vse vrste žganja iz sadja
priporoča 2979

Parna veležganjarna
Robert Diehl, Celje
(Slovenija).

Kosmetični preparati!

Kemično-tehnični izdelki!

I. C. KOTAR, Ljubliana
Wolfova ulica 3 Telefon 402. 2849
II. Ljubljanski veliki sejem, paviljon K šte. 455.

Paviljon „G“ 214 Avtomobili

Austro-Daimler-Pachwerke Avtomobili
Najnovejša angleška moška in damska kolesa.
Motorno oralo
Motorne poljske železnice
Generalna reprezentanca
LJUBLJANA, Gledališka ulica 2.

Andrej Oset
trgovina sena, slame, drv, ovsa,
koruze, sadja in drugih deželnih
pridelkov. 2776
Brzljavni naslov: Andrej Oset, Maribor. Telf. 88.

Ivan Zakotnik
Telefon št. 379. mestni tesarski mojster Telefon št. 379.
Ljubliana, Dunajska cesta 46.
Vsakovrstna tesarska dela, kakor: moderne lesene stavbe, ostrežja za palače,
hiše, vile, tovarne, cerkve in zvonike; stropi, razna tla, stopnice, lede-
nice, paviljoni, verande, lesene ograje itd.
Gradba lesenih mostov, jezov in mlinov.
Parna žaga. 45 Tovarna furnirja.

Med. univ. 2976
dr. Matija Ambrožič
specijalist za otroško zdravstvo
ordinira ob delavnikih od 1/3. do 1/4. ure
Ljubliana, Gradišče 9, I. nadst.
Blago za prevleko divanov in drugega pohištva
v veliki izbiri, dalje različno platno in jute
za tapetnike, sedarje l. t. d. priporoča trdika
A. & E. Skaberné,
Ljubliana, Mestni trg 10.
Nudi m
po najnižjih cenah:
otrobe, moko za hrmo (8), oves, dom-
kašo ter druge deželne pridelke.
Ljudevit Sirc, Kranj.
Brzljavni naslov: „Deželni promet“ Kranj.
2994

Wilhelmsdorfska

tovarna sladnih izdelkov in čokolade

Jos. Küfferle & Co. Wien XII.
Na velesjemu paviljon G št. 243.
Glavno zastopstvo za Slovenijo:
J. Schuster, Ljubliana,
Slomskova ulica št. 14
2902

Oficijelni spediterji „Ljubljanskega velikega sejma“

BALKAN D. D.
ZA MEDNARODNE TRANSPORTE
Brzljavni naslov: „Spedbalkan“
Centrala: **LJUBLJANA, Dunajska cesta 33.**
Podružnice: BEOGRAD - z ekspoziuro CARIBROD - MARIBOR -
ZAGREB - RAKEK - JESENICE.
Afilirana podjetja: „Balkan“, Ges. m. b. H., Wien III. Stroh-
gasse 24. - „BALKAN“ S. A., Trieste, Riva Grumula 14.
Zastopstva: F. Mayers Sohn, Hamburg - A. Welti-Furte A. G.,
Zürich - Lemmel & Schramm, Frankfurt a/M - W. A. J. Til-
leray & Co. Ltd. London, in vse podružnice teh tvrdk ter
zastopstva z interesno skupnostjo na Češkem, Poljskem, v
Madžarski, Italiji, Franciji, Rumuniji in Sev. Ameriki.
Lastno carinsko posredništvo - Tarifni oddelek - Zbirni promet -
Mednarodne selitve pohištva - Javna in carinska skladišča.
Največje in najboljše organizirano domače spedijsko
podjetje v Jugoslaviji.

Ljubezen na počitnicah

Roman.

— Gospa, ali bo vaša hiša vse poletje takole prazna?

— Ne, je odgovorila gospodinja. So bo tu nasproti je najel imeniten gospod. Ze tretje leto prihaja k nam. Prav za prav bi že moral biti tukaj. Menda se mu je kaj pripetilo. A pride gotovo.

Tuska in Pita sta uživali svoj obed, ki se je v menaži shladil in je postal neokusen. Druga drugi sta ponujali najboljše kose. Iz navade izvršujoč dolžnosti dobre matere, je Tuska pri-govarjala otroku, da je vlival vase mastno vodo, ki se je ponosno nazivala »juha«, in žvečila vidno, dasi prikri-vano prisiljeno kos kravjega mesa, ki so mu rekli »filet«. Saj to naj bi jo »okrepilo«.

— Ali hočeš kolač s spenjeno smetano? je vprašala Tuska, ki jo je težila revna okolica njenega letovišča, in je hotela otroku nuditi vsaj malo nadomestilo.

— Hvala, mamica!

— Kaj bi nama mogel prinesiti vaš sin kolačev? Dobi napitnino.

Kmetica je prasknila v smeh.

— Moj sin? Saj je v Ameriki.

— Kdo pa je oni mladenič, ki nama je včeraj pomagal prenesti najine stvari v sobo?

— Mamica, tja! v skedenj gre sedaj, se je vmešala Pita.

— Ta?... To je moj mož, ne pa sin!

Nihče ni odvrnil niti besedice...

Pred skedenjem je stal Jožek Obidowski, imenovan »ropotač«, zakonski mož Vikte Obidowske. Kakor umet-

niško izdelana soha se je odražal od belega ozadja deek. Vikta in elastična je bila njegova mladostna postava v lični beli planinski opravi. Zareče oči, temni, gosti lasje, izredno pravilne poteze, okoli usten nekoliko ironičen nasmeš. Nekaj izživajočega je bilo v njegovem nastopu, v bliskanju njegovih oči; njegove nežne roke so pričale, da niso vajene dela. Skoraj otroška brezskrbnost je sijala z njegovih lic. Tak je bil dvajsetletni soprog več nego petdeset let stare Vikte, ves vesel, da se je tako dobro prodal, da ga je »nemumna baba« kupila za moža — njega, ki razen »hlač, pasu, suknjica in pipe« ni imel ničesar, prav ničesar.

— Lep je moj mož, kaj? je vprašala kmetica ponosno. In nekaj materinskega in strastnega je donelo iz tega vprašanja.

— To je vaš mož? je vprašala Tuska z glasom, polnim nezaupanja.

— No, da!... Pred dvema letoma sva se vzela... Lenuh je res, ampak lep fant.

Malo nato je pristavila nekako zmagoslavno:

— To je moj tretji.

Tudi Tuska je stopila k oknu in skupaj s Pito sta gledali »lepega fanta«, ki sedaj ni več basal pipe, nego je vzel izpod pazduhe zlomljeno cigareto, jo zavrnil in zapalil.

Kako to kadi cigarete, je dejala Vikta, tega se je naučil od gospodov, s katerimi leta po gorah... Ampak tega vodništva mora biti konec. To se mora nehati.

V duši kmetice se je vzbudila jeza, da je dvignila pest v smeri »lepega fanta«.

— Klobuk, hlače, jopič, vse zaprem in ga ne pustim proč, je dejala trdo.

— Ali zakaj?

Vikta ni ničesar odgovorila. Samo obrvi je namršila in ustni ježno stisnila.

— Zakaj ne pustite svojega moža v gore? je ponovila Tuska svoje vprašanje.

— Že vem, zakaj!... je končno odgovorila kmetica, vzela posodo in odšla težkih korakov...

— Da.

— Mamica, ali so to gore?

Prvič, odkar sta dospeli, se je obrnila Pita na mater z vprašanjem. Izza megle in črt dežja so se počasi zarisavali vrhovi Giefonta, Hawrana in Gubalovke kakor pošastne kamenite prikazni v čimdalje bolj razvitih konturah. Zdelo se je, kakor da se drobna, splašena dušica malokrvnega mešnega otroka boji teh nepremičnih orjakov, ki so povsem blizu, a njej vendar nedosegljivi. Vsa zatopljena je bila v njihov pogled.

Tudi Tuska je gledala, ali s povsem drugimi čustvi. Polotilo se je je hrepenenje po nečem.

— Velikansko, si je mislila. Ampak čemu le lažijo ljudje tja gori? — Sicer pa, ako bi imela pravo družbo in lep kostum, bi poizkusila tudi ona. Ali sama s Pito in taka, kakršna je, ne pojde. In zopet jo je objelo neko koprenje in usmiljenje do same sebe.

— — — — —

Popoldne sta bili Tuska in Pita pri zdravniku. Polni receptov, navodil in predpisov sta se vračali in se ustavili v slaščičarni. Sedli sta na verando, pili čokolado, jedli marcipanke, načevane s povidlom, ter opazovali mimoidoče. Tropa strožajev je brez dela melanholički podpirala stene. Na eni izmed njih je visel živordeč plakat.

— Kaj je to? je vprašala Tuska natkarja.

— Gledišče. Jutri igrajo.

— A?...

V Tuskinem srcu se je vzbudila nada. Kakor da je prinesla ta rdeča cunjica papirja seboj rahel dih velikomestnega življenja.

Pita se je vse razžarjena zagledala v plakat. V dušah obeh žen, dorasle in doraščajoče, se je zarežal mestni vampir, ki je čepel za zidovjem in vsepovsod v kotih ulic.

Ko sta se pozneje vračali domov po ulicah, razmočenih od dežja, in so gorški velikani v nemem veličanstvu čim dalje jasneje in v vsej svežosti vstajali izza oblakov, ni zamigotal v njih oči oni svetli žar, ki ga je poprej zanetila v njih rdeča cunjica gledališkega lista. Niti najmanjšega kontakta teh dveh duš ni bilo z dušo prirode. Gledali sta, ali nič se ni zganilo v njihovih srcih, ki nista bili sposobni sprejemati vase vso to prirodno veličino. Pred njima se je kopičila cela veriga gor, položena v tri ostro se razlikujoče vrste. Vsaka izmed njih je imela drug ton, kakor tri vrste smaragdov, safirov in rubinov.

In pred to verigo Tatrskih gor, začrtih v večernem svitu smaragdih, safirnih in opalnih boj, sta stopali dve ženski v sivih, ličnih čevljkah na visokih francoskih petah in kakor pruski junkeri, stisnjeni v ozke visoke ovratnike. S pogledom, vprtim v tla, skrbno ogibajoč se luz, da se ne zamažeta novega obuvala, sta šli mati in hčerka proti domu, ne da bi opazili bogastvo, ki je v čim dalje bolj plameneti barvah lilo na zemljo.

IV.

Došli sta do hišice. Njena veranda z rmenimi šipami, prislonejena ob gosdiček malih smrek, je bila vidna že od daleč.

Pita, ki je šla naprej, se je na pragu v čudni zadregi ustavila. Delikatna rdečica ji je pobarvala obraz.

— Zakaj ne greš dalje? je vprašala mati.

— Boli me... noga.

Tuska je potisnila dekleta v stran in je stopila v vežo. Dve temni postavi sta stali tesno druga ob drugi v tako strastnem pomenku, da nista videli prihajajoče Tuske in Pite. Ženska je ovila roko moškemu okoli vratu in mu šepetala na uho, kakor da mu nekaj razlaga. On pa je zdajpazdaj odkimoval z glavo in pritiskal vroče poljube na njen vrat. Njegova roka se je svetlikala na njenem rjavem jopiču. Robec ji je zdrknil z glave, ozek pram svetlobe je razsvetljeval njene zlate lase. Stisnila sta se v kot veže med stružje, ki ju je obdajala kakor mah in trava.

Brezskrbna sta bila tu, srečna, prosta, mlada, kakor smreki, ki rastejo na istem gorskem pobočju.

Tuska je v moškem takoj spoznala Joška, imenovanega »ropotač«, »lepega« moža svoje gospodinje.

— Glejta, da se pobereta odtod, je dejala ostro.

A niti sedaj nista razklenila rok iz objema, nego sta samo odprla izbo in sta v svojih premočenih opankah tiho vstopila.

— Pojdi, Pita; sedaj lahko greš.

Pita je mimogrede radovedno pogledala v kot, kjer je malo poprej stala poljubljaljoča se dvojica.

(Dalje prihodnjik.)

Drago Cerlini
Tovarnica samopisnega i modnih predmeta.

Celje Slovenija
Glavni trg 17.

Tačna podverba.
Export.

ANT. RUD. LEGAT

2806

Prva specialna trgovina s pisalnimi stroji in pisarniškimi potrebščinami

Maribor, Slovenska ulica 7, tel. 100

Samoprodaja pisalnega stroja "CONTINENTAL", razmnoževalnega aparata "RAPAX", "VELOMA"-luknjača (Lochapparat) in rednika pisem, sistem "INDUS".

Lastna delavnica za popravila pisalnih strojev vseh sistemov.

Ljubljanski velesejem, paviljon H, koja 291.

„SINTA“

Splošna industrijska in trgovska družba z o. z.
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta 15

dobavlja iz skladišča ali tovarne:

Gospodarske stroje in razno orodje, stroje in druge potrebščine za mlekarstvo
Nostice, betonsko železo, lite ovi, žico, strešno lepenko
Vse vrste železa, pločevin, željčev
Različna orodja, okove za zgradbo ter razne hišne in kuhinjske potrebščine
Motorje vseh vrst za pogon z benzinom, sirovin oljem in s paro
Cele naprave za izdelovanje plina in briketov
Tračnice, ogibe, vozove in vse druge potrebščine industrijskih železnic
Cevi za vodovode in plin ter vse tozadovna armature.
Najugodnejša nabavna prilika za trgovce in industrijce po tvorniški ceni.

44/1

Manufaktura
na debelo!

Paviljon
„H“ 329

M. Hribernik

Ljubljana, Sodna ulica štev. 6

Velika zaloga in vsakovrstna izbira

Manufaktura
na debelo!

Paviljon
„H“ 329

IMPORT

„PARFUMS CHRYSIS“

EXPORT

Paris I.

Rue du Louvre 15.

Wien X.

Columbusgasse 22.

Celje

Skočja vas 1.

II. ljubljanski veliki semenj:

Paviljon I oddelek štev. 397.

2854

Brzjavni naslov:
Orientped

Kr. dvorna specijacija

Brzjavni naslov:
Orientped

„ORIENT“

mednarodna trgovsko-specijacijska in skladiščna
delniška družba

y Mariboru.

Mednarodni specijacijski koncern.

Podružnice: Ljubljana, Beograd, Zagreb, Jesenice,
Rakek, Split, Osijek, Subotica, Novi Sad.

Mednarodna specijacija. Carinsko posredništvo.
Vskladiščenje blaga. Prevoz blaga s tovornim
avtomobilom. Revizija tovornih listov. Zbirni pro-
met med Jugoslavijo, Dunajem, Prago, Berlinom
in Trstom. Zbiranje poštnih paketov v vseh
večjih trg. centrih Evrope. Svetovne zveze!

Od domačih trgovcev in industrijcev ustanovljeno podjetje.

Domáče vesti

二、三、四、五、六、七、八、九、十、十一、十二、十三、十四、十五、十六、十七、十八、十九、二十、二十一、二十二、二十三、二十四、二十五、二十六、二十七、二十八、二十九、三十、三十一、三十二、三十三、三十四、三十五、三十六、三十七、三十八、三十九、四十、四十一、四十二、四十三、四十四、四十五、四十六、四十七、四十八、四十九、五十、五十一、五十二、五十三、五十四、五十五、五十六、五十七、五十八、五十九、六十、六十一、六十二、六十三、六十四、六十五、六十六、六十七、六十八、六十九、七十、七十一、七十二、七十三、七十四、七十五、七十六、七十七、七十八、七十九、八十、八十一、八十二、八十三、八十四、八十五、八十六、八十七、八十八、八十九、九十、九十一、九十二、九十三、九十四、九十五、九十六、九十七、九十八、九十九、一百

Ljubljanski sajam

Ljubljanski sajam

Industrijski paviljon, mjesto br. 386.

2926

Na paviljon F št. 152
se opozarja slavno občinstvo. Razstavljeni so razni novi modeli, otroški vozički, dvokolesa, motorji, šivalni stroji, vsakovrstni deli in pnevmatika. Cene nizke.
Ceniki franco. — „Tribuna“
tovarna dvokoles in otroških vozičkov, Ljubljana, Karlovska cesta št. 4, Zvonarska ulica 1. 2882

Proda se hiša

dvonadstropna, z velikim dvoriščem, z lokali, pripravna za specerijako ali vinsko trgovino v Sp. Šiški. Cenjena ponudba na upravo „Jutra“ pod „Din 700.000“. 2970

PERILO
za dame, gospode in deco, oprema za novorojenčke po najnižjih cenah

A. Šinkovic nasl. K. SOSS
Ljubljana, Mestni trg 19. 43/1

Hotel-restavracija Bellevue
prvovrstno vino, dobra kuhinja. — Klavir. 2971

Industrija perila Povh & Medic
Novo mesto. 2972
Izložba paviljon G št. 617.

Ing. dr. Miroslav Kasal

oblastveno poverjeni stavbni inženir in mestni stavbenik
Ljubljana, Gradišče 13.

Stavbno podjetje in tehniška pisarna za betonske, železobetonke in vodne zgradbe, arhitekturo ter vsakovrstne visoke zgradbe. 1555
Izvršitev. Projektiranje.

E 26

E 26

DELNIŠKA TISKARNA

D. D.

GRAFIČNI ZAVOD
ZA VSA V TISKARSKO STROKO SPADAJOČA DELA

NAJMODERNEJE OPREMLJENA
KNJIGOVEZNICA

ČRTALNI STROJ
ZA IZDELOVANJE TRGOVSKIH KNJIG

TELEFON ŠTEV. 152
BRZOJAVI. DELTISK
POŠT. ČEK. ZAVOD
ŠTEV. 11.430

LJUBLJANA
MIKLOŠIČEVA CESTA 16

Karl Prelog

trgovina s suhancem in bombažem ter drobnina na debelo
Ljubljana, Sv. Jakoba nabrežje 11. 2853

Prva mariborska tovarna plutovinastih izdelkov

izdeluje po najnižjih cenah vse v to stroko spadajoče predmete, kakor: zamaške vseh vrst, vložne podplate, kolesarska držala, vsakovrstna držala za pisanje in pasove za plavanje itd. Popravljajo se po najnižjih cenah tudi vsakovrstne pipe z vložitvijo nove plutovine. 2989

Tovarna Fužine pri Ljubljani

Mehanična pletilnica
in tkalnica trakov

METRA d.d.
2914
Telefon št. 444

Centrala:
LJUBLJANA
Sv. Petra cesta št. 24

VESNA, Brata Pohlin & drug

tvornica vlasnic, kljukic in rinčic za čevlje ter drugih novosti. 2908

Razstavljeno v paviljonu „E“ 50.

Vsi dopisi na naslov Ljubljana I poštni predal št. 126.

Najzanimivejši

Ljubljanskega velesejma bode brez dvoma oddelek št. F 123-124

trgovskega paviljona in razstavišča. Vse najpraktičnejše, najlepše in najboljše, kar je svetovna tehnika v stroki

šivalnih strojev do sedaj iznašla in preizkusila,

razstavi svetovna tvrdka

Singer-šivalni stroji

Bourne & Co.

v svojih paviljonih. Na ogled najmodernejše šivalne stroje bo gonila električna sila, kar prihrani čas in denar
To ni življensko vprašanje samo tvornic, temveč velja dandanes prihranitev časa in denarja posebno za rodbine.

Obisk

teh paviljonov Vam bo donesl več koristi in zabave kot vse senzacionalne kino-predstave! 2782

Jermenarji, sedlarji, tapetniki, kolarji, košarji in torbarji

ne pozabite pogledati

II. Ljubljanski velesejem, paviljon „H“ številka 324

od tvrdke 2846

„LORUM“, d. d.

za trgovino jermenarskih, sedlarskih, tapetarskih, kolarskih, pleteničarskih in torbarskih okovov, priborov in orodja.

Duga ulica 12

ZAGREB

Telefon št. 14-98

Šampanjec
in vina v steklenicah

iz kleti tvrdke

Clotar Bouvier
v Gornji Radgoni.

Tvrdka je zastopana na letošnjem velesejmu v paviljonu „G“ in v paviljonu na veseličnem prostoru velesejma. 2892

Heliografski papir

2971
(Lichtpauspapier)
pozitiv, negativ, sepia.

MARION
d. z o. z.
fotokemične tovarne
Ljubljana
Carbon-Indigo-papir
črn, moder, zelen, rdeč.
Paviljon E 19

Utemeljeno god. 1881.

And. Jakil, tvornica koža i cipela, d. d., Karlovac

Brzjovali: Jakil, Karlovac.

Telefon: pisarna 70, tvornica 50, stan 118.

Proizvaja:

Vaches džonove u poluticama vaches, krupove, okrajine, vratove, tabanice (brandzoline), teletinu, žutu i crnu, kravine žute, kipse cugovane. Boxcalf u svim bojama. Solidna kvaliteta.

Cipele muške, i ženske, iz boksa u u svim bojama, teletine i kravetine, moderne američanske i obične radničke (bakandže).

Elegantna izradba iz čiste kože.

Paviljon I broj 386.

2926